

██████████ dnia 01 lutego 2017 r.

Sygn. akt: OSD 72/16

ORZECZENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych ██████████
z dnia 01 lutego 2017 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych ██████████ w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Grzegorz Kowalik
Sędziowie: r. pr. Jacek Grzegorzcyk
r. pr. Anna Jarlińska (sprawozdawca)

Protokolant: r. pr. Maria Łukowska - Kozak

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. Moniki Marukiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 stycznia 2017 roku, sprawy przeciwko radcy prawnemu ██████████ obwinionemu o to, że:

dnia 23 czerwca 2014r. ██████████, działając jako pełnomocnik powoda podał w pozwie nieaktualny adres zamieszkania pozwanego ██████████ mimo że aktualny adres, pod którym ██████████ odbierał adresowaną korespondencję, był mu znany (z faktu doręczenia ██████████ na ten adres wezwania do zapłaty i uzyskania odpowiedzi, na której też ten adres był wskazany jako adres ██████████), co zatem stanowiło naruszenie art. 126 § 2 pkt 1 k.p.c., gdyż pozew jako pierwsze pismo procesowe powinien zawierać oznaczenie miejsca będącego adresem pozwanego, pod którym wiadomo, że odbiera on korespondencję, zaś radca prawny wskazał w pozwie adres pozwanego, co do którego nie wiedział, czy odbiera on tam korespondencję i który ██████████ nie wskazał w odpowiedzi na wezwanie do zapłaty, skutkiem czego radca prawny wprowadził sąd w błąd i doprowadził do wydania przez sąd nakazu zapłaty, którego pozwany nie mógł odebrać i co do którego sąd nieprawidłowo przyjął fikcję doręczenia w trybie art. 139 § 1 k.p.c., którego też ██████████ nie mógł zaskarżyć w terminie liczonym od daty takiego doręczenia, bo się o nim w tym terminie do zaskarżenia nie dowiedział i który skutkiem tego został uznany przez sąd za prawomocny i po zaopatrzeniu w klauzulę wykonalności pozwolił wszcząć egzekucję przeciwko ██████████ czym radca prawny ██████████ doprowadził do zaspokojenia roszczenia swojego klienta w trybie postępowania egzekucyjnego, jakie mogło wyrządzić szkodę ██████████ gdyby to on wygrał proces, co stanowi czyn sprzeczny z prawem i zasadami etyki radcy prawnego, jak też będący naruszeniem obowiązków zawodowych,

tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 6 ust. 1 i art. 11 ust. 2 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015r. (ustalonym uchwałą nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010r.) w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (tj. Dz.U.2016.233 z dnia 25.02.2016r., ze zm.)

ORZEKA

1. uniewinnia radcę prawnego ██████████ od popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 6 ust. 1 i art. 11 ust. 2 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015r. (ustalonym uchwałą nr

- 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010r.) w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (tj. Dz.U.2016.233 z dnia 25.02.2016r., ze zm.)
2. Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych zryczałtowanymi kosztami postępowania w kwocie 3000 zł obciąża Okręgową Izbę Radców Prawnych [REDACTED]

główny

Anna Jankowska

Jacek Genczarek

Uzasadnienie

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] dnia 14.11.2016 r. skierował do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu [REDACTED] zamieszkałemu [REDACTED] obwinionemu o to, że dnia 23 czerwca 2014 r. w [REDACTED], działając jako pełnomocnik powoda podał w pozwie nieaktualny adres zamieszkania pozwanego [REDACTED], mimo że aktualny adres, pod którym [REDACTED] odbierał adresowaną do niego korespondencję, był mu znany (z faktu doręczenia [REDACTED] na ten adres wezwania do zapłaty i uzyskania odpowiedzi, na której też ten adres był wskazany jako adres [REDACTED], co zatem stanowiło naruszenie art. 126 § 2 pkt 1) k.p.c., gdyż pozw jako pierwsze pismo procesowe powinien zawierać oznaczenie miejsca będącego adresem pozwanego, pod którym wiadomo, że odbiera on korespondencję, zaś radca prawny wskazał w pozwie adres pozwanego, co do którego nie wiedział, czy odbiera on tam korespondencję i który [REDACTED] nie wskazał w odpowiedzi na wezwanie do zapłaty, skutkiem czego radca prawny wprowadził sąd w błąd i doprowadził do wydania przez sąd nakazu zapłaty, którego pozwany nie mógł odebrać i co do którego sąd nieprawidłowo przyjął fikcję doręczenia w trybie art. 139 § 1 k.p.c., którego też [REDACTED] nie mógł zaskarżyć w terminie licznym od daty takiego doręczenia, bo się o nim w tym terminie do zaskarżenia nie dowiedział i który skutkiem tego został uznany przez sąd za prawomocny i po zaopatrzeniu w klauzulę wykonalności pozwoił wszcząć egzekucję przeciwko [REDACTED] czym radca prawny [REDACTED] doprowadził do zaspokojenia roszczenia swojego klienta w trybie postępowania egzekucyjnego, jakie mogło wyrządzić szkodę [REDACTED], gdyby to on wygrał proces, co stanowi czyn sprzeczny z prawem i zasadami etyki radcy prawnego, jak też będący naruszeniem obowiązków zawodowych,

tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 6 ust. 1 i art. 11 ust. 2 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. (ustalonym uchwałą nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r.) w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz.U.2016.233 z dnia 25.02.2016 r., ze zm.).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 23 czerwca 2014 r. radca prawny [REDACTED] jako pełnomocnik procesowy powoda – N. P. [REDACTED] w W. [REDACTED] (KRS nr [REDACTED]), działając na zlecenie [REDACTED] K. P. [REDACTED] G. [REDACTED] S. [REDACTED] k. [REDACTED], sporządził pozw o zapłatę kwoty 229.561,23 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu, gdzie jako jedną z dwóch pozwanych solidarnie osób podał [REDACTED]. Radca prawny wskazał w pozwie miejsce zamieszkania pozwanego [REDACTED]. Adresem tego miejsca według radcy prawnego było: [REDACTED]. [REDACTED] wnosił w pozwie o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym na podstawie art. 498 § 1 k.p.c. Do pozwu załączone zostało wezwanie do zapłaty z dnia 23 maja 2014 r. kwoty 229.561,23 zł, jakie radca prawny [REDACTED] wystosował do [REDACTED] na adres: [REDACTED]. Załącznikiem do pozwu było również pismo pełnomocnika [REDACTED] – adwokata [REDACTED] z dnia 3 czerwca 2014 r., stanowiące odpowiedź na wezwanie do zapłaty z dnia 23 maja 2014 r. W piśmie tym, adwokat [REDACTED] informował, że wszelka korespondencja kierowana do [REDACTED] związana ze sprawą, włącznie z ewentualnym pozwem, powinna być kierowana na adres jego kancelarii: [REDACTED] jako adres korespondencyjny. W nagłówku pisma podany został adres [REDACTED].

Dowód: pozw o zapłatę w postępowaniu upominawczym z dn. 22 czerwca 2014 r. k. 6-11, przedsądowe wezwanie do zapłaty z dn. 23.05.2014 r. k. 12-14, odpowiedź na wezwanie do zapłaty z dn. 3 czerwca 2014 r. k. 15.

W dniu 5 stycznia 2015 r. dokonując wglądu na swój rachunek bankowy [REDAKTOWANE] zauważył informację o zajęciu komorniczym dokonany przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym [REDAKTOWANE]. Kwota zajęcia wynosiła około 300 tysięcy złotych. Dnia 5 stycznia 2015 r. w wyniku realizacji zajęcia egzekucyjnego z rachunku [REDAKTOWANE] ściągnięta została przez komornika kwota 290.817,69 zł. Wskutek dokonanego zajęcia i braku zwrotu środków doszło do naruszenia przez [REDAKTOWANE] warunków umowy inwestycyjnej, musiał udzielić dodatkowych zabezpieczeń celem przedłużenia terminów jej realizacji. Dokonane zajęcie nadszarpnęło również jego wiarygodność wobec banku, w którym prowadzi rachunek, tj. w [REDAKTOWANE], gdzie 2 miesiące wcześniej udzielono mu kredytu. Bank zgodnie z umową kredytową zażądał informacji o przyczynach zajęcia. W kancelarii komorniczej [REDAKTOWANE] dowiedział się, że wierzycielem, na wniosek którego dokonano zajęcia, jest [REDAKTOWANE]. Pracownik kancelarii komorniczej przesłał mu pocztą elektroniczną zawiadomienie o wszczęciu egzekucji i dokumentację związaną z dokonywanymi czynnościami egzekucyjnymi, z której wynikało, że pełnomocnik wierzyciela radca prawny [REDAKTOWANE] wskazał adres [REDAKTOWANE] w P. [REDAKTOWANE], ul. P. [REDAKTOWANE]. Dnia 7 lub 8 stycznia 2015 r. pełnomocnik [REDAKTOWANE] dokonał wglądu w akta sprawy [REDAKTOWANE] i złożył wniosek o doręczenie nakazu zapłaty na inny adres niż wskazany w pozwie. [REDAKTOWANE] wniósł skutecznie sprzeciw od nakazu zapłaty.

Dowód: zeznania [REDAKTOWANE] k. 39-43,
historia operacji na rachunku w [REDAKTOWANE] k. 48,
e-mail adw. [REDAKTOWANE] do r.pr. [REDAKTOWANE] z dn. 17.02.2015 r. k. 160-161.

Pismem z dnia 08.12.2014 r. [REDAKTOWANE] skierowała do komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym [REDAKTOWANE] wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko [REDAKTOWANE] na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty z dnia 10.09.2014 r. [REDAKTOWANE] opatrzonego klauzulą wykonalności z dnia 25.11.2014 r., celem wyegzekwowania kwoty 229.561,23 zł tytułem należności głównej wraz z ustawowymi odsetkami, kosztami procesu w kwocie 10.153,00 zł oraz kosztami zastępstwa w postępowaniu egzekucyjnym. Jako pełnomocnik [REDAKTOWANE] przy składaniu wniosku działała radca prawny [REDAKTOWANE] z [REDAKTOWANE].

Dowód: wniosek egzekucyjny [REDAKTOWANE] z dn. 08.12.2014 r. k. 157-158,
pełnomocnictwo udzielone przez [REDAKTOWANE] r.pr. [REDAKTOWANE] z dn. 24.02.2014 r. k. 159.

Pismem z dnia 4 lutego 2015 r. adw. [REDAKTOWANE] – pełnomocnik pana [REDAKTOWANE] zwrócił się do [REDAKTOWANE] z żądaniem zapłaty kwoty 290.817,69 zł wynikającej z zajęcia egzekucyjnego komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym [REDAKTOWANE]. W odpowiedzi zawartej w piśmie z dnia 12.02.2015 r. [REDAKTOWANE] oświadczyła, że żądanie zapłaty jest co najmniej przedwczesne, dopóki nie ma rozstrzygnięcia w sprawie, zaś należność została wyegzekwowana na podstawie ważnego tytułu wykonawczego, jak też – że jeśli i jak tylko zostaną spełnione materialnoprocesowe i procesowe warunki zwrotu wyegzekwowanej kwoty, [REDAKTOWANE] postąpi zgodnie z prawem. Prawnik [REDAKTOWANE] radca prawny [REDAKTOWANE] w e-mailu z dnia 12.02.2015 r. kierowanym do r.pr. [REDAKTOWANE] wskazała, że roszczenie o zwrot świadczenia nie staje się wymagalne dopóki sprawa jest w toku.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dn. 04.02.2015 r. k. 152-153,
e-mail z dn. 12.02.2015 r. radcy prawnej [REDAKTOWANE] k. 156

Dnia 4 marca 2015 r. [REDAKTOWANE] oświadczyła pełnomocnikowi pana [REDAKTOWANE] adw. [REDAKTOWANE], że po zapoznaniu się z argumentacją przedstawioną przez niego na poparcie sprzeciwu od nakazu zapłaty, [REDAKTOWANE] doszła do przekonania, że nie będzie zwracać [REDAKTOWANE] wyegzekwowanych kwot.

Dowód: e-mail adw. [REDAKTOWANE] do [REDAKTOWANE] z dn. 02.03.2015 r. i e-mail [REDAKTOWANE] do adw. [REDAKTOWANE] z dn. 04.03.2015 r. k. 162-163

Sąd Okręgowy w W [REDAKTOWANE] w sprawie o sygn. akt [REDAKTOWANE] wyrokiem z dnia 2 lipca 2015 r. zasądził od [REDAKTOWANE] na rzecz [REDAKTOWANE] kwotę 229.561,23 zł wraz z ustawowymi odsetkami: od kwoty 219.713,33 zł od dnia 05.08.2014 r. do dnia zapłaty, od kwoty 9.847,90 zł od dnia 06.06.2014 r. do dnia zapłaty, jak też kwotę 18.696,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Wyrok nie jest jeszcze prawomocny, gdyż pozwany [REDAKTOWANE] wniósł od niego apelację.

Dowód: wyrok Sądu Okręgowego [REDAKTOWANE] z dnia 2 lipca 2015 r. k. 128-136, wyjaśnienia obwinionego z dn. 13.10.2015 r. k. 126-127.

[REDAKTOWANE] był zameldowany pod adresem przy [REDAKTOWANE] na pobyt stały w okresie od 06.05.2013 r. do 02.09.2015 r. W okresie od dnia 14.01.2002 r. do dnia 06.05.2013 r. zameldowany był pod adresem przy [REDAKTOWANE]

Dowód: kserokopia dowodu osobistego [REDAKTOWANE], poświadczenie o adresach i okresach zameldowania Urzędu [REDAKTOWANE] z dn. 23.09.2015 r. k. 115.

[REDAKTOWANE] dnia 24 lipca 2012 r. sprzedał lokal mieszkalny [REDAKTOWANE]

Dowód: akt notarialny rep. [REDAKTOWANE] 24.07.2012 r. k. 16-25.

Radca prawny [REDAKTOWANE] z w sprawie przeciwko panu [REDAKTOWANE] z powództwa [REDAKTOWANE] której był pełnomocnikiem, reprezentował klienta [REDAKTOWANE] z którą współpracuje na podstawie umowy współpracy gospodarczej. Przedmiotem udzielonego mu przez [REDAKTOWANE] zlecenia była reprezentacja [REDAKTOWANE] w sprawie przeciwko członkom zarządu spółki [REDAKTOWANE] Z akt rejestrowych KRS r.pr. [REDAKTOWANE] pozyskał takie dokumenty jak: umowę z dnia 22 września 2011 r. przedwstępną sprzedaży udziałów oraz umowę z dnia 21 lutego 2012 r. sprzedaży udziałów w spółce [REDAKTOWANE] przez pana [REDAKTOWANE], dokument pełnomocnictwa udzielonego [REDAKTOWANE] do reprezentacji spółki [REDAKTOWANE] z dnia 21 lutego 2012 r., umowę darowizny udziałów w spółce [REDAKTOWANE] z dnia 28 maja 2013 r. Na dokumentach tych [REDAKTOWANE] podawał jako adres miejsca zamieszkania ulicę [REDAKTOWANE] Ostatnim pozyskanym przez r.pr. [REDAKTOWANE] dokumentem z akt rejestrowych KRS był ten, w którym [REDAKTOWANE] złożył rezygnację ze stanowiska wiceprezesa zarządu spółki [REDAKTOWANE], z adresem siedziby przy [REDAKTOWANE] z dniem 1 lipca 2013 r. na ręce prezesa zarządu tej spółki [REDAKTOWANE] Jako autor pisma [REDAKTOWANE] przy swoim imieniu i nazwisku wskazał adres: ul. P [REDAKTOWANE] P [REDAKTOWANE]. R.pr. [REDAKTOWANE] nie znalazł w dokumentach zgromadzonych w aktach rejestrowych KRS innego adresu [REDAKTOWANE]

Dowód: umowa przedwstępna sprzedaży udziałów z dn. 22.09.2011 r. k. 56-57, umowa sprzedaży udziałów z dn. 21.02.2012 r. k. 58-59, pełnomocnictwo z dn. 21.02.2012 r. k. 60-61, umowa darowizny udziałów z dn. 28.05.2013 r. k. 62-64, wyjaśnienia obwinionego z dn. 12.01.2016 r. k. 180-184.

Radca prawny [REDAKTOWANE] adres [REDAKTOWANE] przy [REDAKTOWANE] na który wysłał wezwanie do zapłaty przed wytoczeniem powództwa, posiadał z Centralnej Ewidencji i

Informacji o Działalności Gospodarczej, w której widniał wpis jednoosobowej działalności gospodarczej prowadzonej przez pana [REDAKTOWANO] pod nazwą [REDAKTOWANO]. Adres przy [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] wskazany był tam jako miejsce wykonywania działalności.

Dowód: zaświadczenie z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej dot. [REDAKTOWANO] k. 164-165, wyjaśnienia obwinionego z dn. 12.01.2016 r. k. 182.

Postanowieniem z dnia 28 stycznia 2016 r. Sąd Rejonowy [REDAKTOWANO] oddalił skargę [REDAKTOWANO] na czynność komornika sądowego w postępowaniu egzekucyjnym [REDAKTOWANO] prowadzonym na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty z dnia 10.09.2014 r. [REDAKTOWANO] zaopatrzonego klauzulą wykonalności z dnia 25.11.2014 r., polegającą na wydaniu postanowienia przyznającego wierzycielowi [REDAKTOWANO] koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym w łącznej wysokości 20.340,71 zł oraz obciążenie tymi kosztami dłużnika [REDAKTOWANO]. W uzasadnieniu sąd wskazał, że egzekucja nie była prowadzona w oparciu o wadliwy tytuł wykonawczy.

Dowód: postanowienie Sądu Rejonowego [REDAKTOWANO] z dnia 28 stycznia 2016 r. k. 195-198

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył:

Wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 126 § 2 pkt 1) k.p.c. gdy pismo procesowe jest pierwszym pismem w sprawie, powinno zawierać oznaczenie miejsca zamieszkania lub siedziby i adresy stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników.

Radca prawny [REDAKTOWANO] obowiązany był zatem do podania w pozwie adresu pozwanego [REDAKTOWANO]. Radca prawny [REDAKTOWANO] przed wniesieniem pozwu podjął starania dla ustalenia adresu miejsca zamieszkania pozwanego. Z racji tego, że dochodził odpowiedzialności pana [REDAKTOWANO] jako członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, poszukiwał jego adresu w rejestrze przedsiębiorców KRS, zgodnie bowiem z art. 166 § 1 pkt 5) k.s.h. zgłoszenie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością do sądu rejestrowego powinno zawierać m.in. nazwiska, imiona i adresy członków zarządu. Złożeniu podlegała zatem lista adresowa członków zarządu. Ponadto stosownie do art. 167 § 3 k.s.h. do zgłoszenia spółki oraz zmian składu osobowego zarządu dołączyć należało złożone wobec sądu albo poświadczone notarialnie wzory podpisów członków zarządu. W przypadku notarialnego poświadczenia podpisu notariusz zamieszczał w poświadczeniu informację o miejscu zamieszkania osoby, której podpisu poświadczenie dotyczyło. Radca prawny uzyskał z KRS następujące dokumenty: umowę przedwstępną sprzedaży udziałów z dnia 22.09.2011 r., umowę sprzedaży udziałów z dnia 21.02.2012 r., pełnomocnictwo do reprezentacji spółki [REDAKTOWANO] z dnia 21.02.2012 r., umowę darowizny udziałów w spółce [REDAKTOWANO] z dnia 28.05.2013 r., rezygnację [REDAKTOWANO] ze stanowiska wiceprezesa zarządu spółki B [REDAKTOWANO] W [REDAKTOWANO] z dnia 1 lipca 2013 r. Na wszystkich tych dokumentach jako adres miejsca zamieszkania pana [REDAKTOWANO] wskazany został adres: [REDAKTOWANO]. Na takiej podstawie radca prawny ustalił, że [REDAKTOWANO] zamieszkuje pod tym adresem. Radca prawny [REDAKTOWANO] utrzymywał, że nie był mu znany adres miejsca zameldowania [REDAKTOWANO] w dacie, kiedy wnosił pozew, tj. 23 czerwca 2014 r.

Z poświadczenia zameldowania [REDAKTOWANO] wynika, że w okresie od 14 stycznia 2002r. do 6 maja 2013r. był zameldowany na pobyt stały pod adresem [REDAKTOWANO] a od 06.05.2013 r. do 02.09.2015 r., był zameldowany na pobyt stały pod adresem [REDAKTOWANO]. W tym miejscu należy podkreślić, iż nie można utożsamiać miejsca zameldowania

OSD 72/16

z miejscem zamieszkania. Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, iż nawet gdyby radcy prawnemu [REDAKT] udało się ustalić aktualny na dzień składania pozwu adres zameldowania, to i tak nie pozwoliłoby to na jednoznaczne określenie pod jakim adresem [REDAKT] faktycznie zamieszkuje. Powyższe wynika m.in. z tego, iż [REDAKT] po dacie wymeldowania z adresu [REDAKT] (6.05.2013r.), posługiwał się tym adresem jako adresem zamieszkania, m.in. w takich dokumentach jak: umowa darowizny udziałów w spółce [REDAKT] z dnia 28.05.2013r., pismo rezygnacja [REDAKT] ze stanowiska wiceprezesa zarządu spółki [REDAKT] z dnia 1.07.2013r.

Radca prawny [REDAKT] z informacji z CEIDG ustalił adres [REDAKT] jako adres miejsca wykonywania przez [REDAKT] działalności gospodarczej i na taki wysłał wezwanie do zapłaty. Z tego adresu otrzymał odpowiedź pełnomocnika [REDAKT] - adwokata [REDAKT] z dnia 3 czerwca 2014 r. na wezwanie do zapłaty, w którym adwokat [REDAKT] informował, że wszelka korespondencja do [REDAKT] związana ze sprawą, włącznie z ewentualnym pozwem, powinna być kierowana na adres jego kancelarii: [REDAKT] jako adres korespondencyjny. Jednocześnie należy podkreślić, iż w odpowiedzi na wezwanie do zapłaty, pełnomocnik [REDAKT] nie wskazał, że adres przy [REDAKT] jest adresem zamieszkania [REDAKT]. Treść odpowiedzi na wezwanie wprost sugeruje, że adres przy [REDAKT] nie jest adresem właściwym dla doręczenia pozwu.

Pozew jako pierwsze pismo w sprawie musi, zgodnie z przepisami art. 187 k.p.c. w zw. z art. 126 § 2 pkt 1) k.p.c., wskazywać miejsce zamieszkania lub inny adres pozwanej osoby fizycznej. Jak to wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 marca 2010 r. sygn. akt V CNP 79/09 (publik. Wydawnictwo LEX nr 603895) – zgodnie z art. 126 § 1 pkt 1 i § 2 k.p.c. prawidłowe oznaczenie stron procesu jest obowiązkiem powoda.

Radca prawny [REDAKT] miał obowiązek podania w pozwie adresu zamieszkania [REDAKT] jako pozwanego. Wbrew informacji zawartej w piśmie adwokata [REDAKT], radca prawny [REDAKT] nie mógł wskazać adresu kancelarii pełnomocnika pozwanego jako adresu pozwanego. Podanie w pozwie adresu kancelarii pełnomocnika pozwanego zamiast adresu miejsca zamieszkania pozwanego nie byłoby właściwe, ponieważ pozew nie spełniałby wówczas wymogów formalnych, skutkiem czego sąd nie mógłby nadać mu biegu, lecz wezwałby powoda do uzupełnienia braków pozwu pod rygorem jego zwrotu.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 marca 2010r. sygn. akt V CNP 79/09 zgodnie z art. 126 § 1 pkt 1 i § 2 k.p.c. prawidłowe oznaczenie stron procesu jest obowiązkiem powoda, który w pozwie powinien wskazać ich imiona i nazwiska lub nazwy oraz oznaczyć miejsce zamieszkania bądź siedziby. Sąd Najwyższy stwierdził też, że nie ulega wątpliwości, iż w sytuacji kiedy istnieją jakiegokolwiek wątpliwości w tym względzie, sąd powinien sprawdzić wskazane przez powoda dane, aby ustalić prawidłową tożsamość stron. W postanowieniu Sądu Okręgowego w T[REDAKT] z dnia 10 czerwca 2011r., sygn. akt VIII [REDAKT] zawarte zostało stwierdzenie, że składając każdy pozew powód wskazać musi adres pozwanego, przy tym niewskazanie adresu pozwanego stanowi brak formalny pozwu, brakiem takim nie jest natomiast wskazanie adresu, pod którym pozwany nie zamieszkuje, gdyż w takiej sytuacji procedura cywilna przewiduje inny tryb postępowania sądu, a mianowicie uzyskaniu prawidłowego adresu pozwanego służy w tym przypadku wezwanie powoda o podanie prawidłowego adresu pod rygorem zawieszenia postępowania (art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c.) Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2004r. sygn. akt IV CK 64/03 mieszkanie w rozumieniu art. 135k.p.c. stanowi konkretyzację miejsca zamieszkania, o którym mowa a art. 126 § 2 k.p.c.. Z treści uzasadnienia tego wyroku wynika, że ustalenie miejsca zamieszkania jest obowiązkiem sądu, że w razie wątpliwości powinien on w tym przedmiocie prowadzić postępowanie dowodowe.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na ustalenie, jakoby radca prawny [REDAKT] wiedział w chwili wnoszenia pozwu, że [REDAKT] zamieszkuje przy ul. [REDAKT]

Ponadto brak jest przepisów prawnych, które nakładałyby na pełnomocnika powoda obowiązek ustalenia adresu zamieszkania w biurze meldunkowym, tym bardziej, że w biurze meldunkowym możliwe jest ustalenie adresu zameldowania a nie adresu zamieszkania.

Brak jest też podstaw do przyjęcia twierdzenia, że radca prawny [REDAKTOR] celowo wprowadził sąd w błąd co do adresu pozwanego. Jak już wspomniano, radca prawny do pozwu dołączył wezwanie do zapłaty skierowane na adres [REDAKTOR] oraz odpowiedź na to wezwanie z dnia 3 czerwca 2013r. Radca prawny [REDAKTOR] wskazał w pozwie również numer PESEL pozwanego pozyskany z akt rejestrowych spółki.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie wykazało również, iż radca prawny [REDAKTOR] wyrządził swym postępowaniem szkodę [REDAKTOR], ponieważ nie został on pozbawiony możliwości skorzystania z prawa do obrony w postępowaniu, gdyż skutecznie zaskarżył wydany przez sąd nakaz zapłaty i korzystał z przysługujących mu w tym zakresie uprawnień procesowych. Sąd Okręgowy [REDAKTOR] po rozpoznaniu sprawy wskutek wniesienia przez [REDAKTOR] sprzeciwu wydał w sprawie wyrok w całości uwzględniający powództwo.

Sąd Rejonowy [REDAKTOR], po rozpatrzeniu skargi [REDAKTOR] na postanowienie komornika sądowego, postanowieniem z dnia 28 stycznia 2016r. oddalił skargę i wskazał w uzasadnieniu, że egzekucja była prowadzona w oparciu o tytuł wykonawczy, który nie był wadliwy.

Sąd Okręgowy [REDAKTOR] w postanowieniu z dnia 12 kwietnia 2016r. po rozpatrzeniu zażalenia [REDAKTOR] na ww. postanowienie z dnia 28 stycznia 2016r. oddalił zażalenie [REDAKTOR] co oznacza, że postanowienie Sądu Rejonowego [REDAKTOR] z dnia 28 stycznia 2016r. jest prawomocne.

Zgodnie z brzmieniem art. 5 § 2 kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 74¹ pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych, wszelkie niedające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść obwinionego. Odnosi to taki skutek, że brak jest dowodów pozwalających na przypisanie obwinionemu winy w czasie czynu a w konsekwencji – popełnienia czynu dyscyplinarnego. Zgodnie bowiem z art. 1 § 3 kodeksu karnego jak i z mocy odesłania zawartego w art. 74¹ pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych, który ma zastosowanie w postępowaniu dyscyplinarnym radców prawnych, nie popełnia przestępstwa sprawca czynu zabronionego, jeżeli nie można mu przypisać winy w czasie czynu, a zatem jeżeli radcy prawnemu nie można przypisać winy w czasie czynu, to nie popełnia on przewinienia dyscyplinarnego.

Uniewinniając radcę prawnego [REDAKTOR] od popełnienia zarzucanego mu czynu, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stwierdził, że czyn nie wyczerpuje znamion przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 6 ust. 1 i art. 11 ust. 2 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. (ustalonym uchwałą nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r.) w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz.U.2016.233 z dnia 25.02.2016 r., ze zm.).

Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, kosztami postępowania w kwocie 3 000 zł obciążono Okręgową Izbę Radców Prawnych [REDAKTOR].

Od niniejszego orzeczenia służy prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie za pośrednictwem OSD [REDAKTOR] w terminie 14 dni od otrzymania orzeczenia z uzasadnieniem.

Anna Jorlińska
Główny Jacek Gregorczyk